

SLOVENSKI NAROD.

shaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kako je vojvoda Lauenburški ustanovil rusko-francosko prijateljstvo.

Tako se nazivlje knjiga, katera je izšla v Lipskem. Ta knjiga pojasnjuje z ruskega stališča, kaj je uzrok, da se je ohladilo ruskonemško prijateljstvo in se je Rusija celo sprijaznila s Francijo, iz nje izvemo, da je temu vsemu kriva napačna politika kneza Bismarcka (vojvode Lauenburškega). Ker se bodo s to knjigo obširno bavili vsi evropski listi in je jako važna za poznanje sedanjega evropskega položaja, hočemo tudi mi čitateljem svojim priobčiti v glavnih potezah vsebino njeno.

Knez Bismarck je v svojih pogovorih s tujimi časniki vedno naglašal potrebo, da Nemčija ostane v dobrih odnosih z Rusijo. Bivši nemški kancelar je očividno hotel preveriti svet, da bi on mogel dognati nemškorusko prijateljstvo, ko bi le mogel vzbuditi pri carji zaupanje v nemško politiko. To se posebno jasno vidi iz besed, katere je izustil proti nekemu časnikarju o potovanju cesarja Viljema v Carigrad. Rekel je namreč:

„Bil sem proti temu potovanju, ker bi tuji državniki in narodi utegnili verovati, da sultan „y est pour quelque chose“. Da sem jaz ostal na svojem mestu, bi to seveda ne bilo imelo nobenih posledic; sedaj ko mene ni več, pa ne morem nič vedeti.“

V resnici je pa Bismarck sam zakrivil, da so se ohladile razmere mej Nemčijo in Rusijo. Vsi ruski patrijotje najbolj sovražijo njega.

Če poslušamo Bismarcka, kako govori, misliti si moramo: Kako odkritosrčnega prijatelja izgubila je Rusija! kako more boleti Ruse, da je Bismarck tako daleč od Berolina, kjer je vedno deloval za Rusijo.

V Rusiji pa v resnici ni nihče žaloval za knezom Bismarckom, ko je odstopil. Niti najvišji mož v državi, ki je baje imel toliko zaupanja v Bismarcka, niti časniki, ki izražajo javno mnenje, neso tugovali, ko je šel knez v pokoj. Ves svet je preverjen, da je sedaj prišel čas, da se malo zboljšajo odnosi mej Nemčijo in Rusijo, če tudi se prejšnje srčno prijateljstvo obnoviti ne dá. Za vlade Bismarckove pa zboljšanje odnosov mej Rusijo in Nemčijo ni bilo mogoče.

Naj Bismarck sedaj še tako lepo govori o

Rusiji, vender ne bode preveril nobenega Rusa, da ni, ali da ni bil zaklet sovražnik Rusije. Kar sedaj govori Bismarck, za to se o Rusiji malo brigajo; bodi predsodek ali resnica, knez Bismarck je v očeh stomilijonnega sosednega naroda mož, ki je Rusiji največ škodoval. Kdoč pozna politiko osmega in devetega desetletja v tem veku, mora priznati, da se narod ruski ne vara. Če je Bismarck nalašč ali pa zaradi napačnih kombinacij oddaljil Rusijo od Nemčije, to nema praktičnega pomena. Resnica je, da sta se Rusija in Nemčija tako odtujili, da za jedno človeško pokolenje mej Rusijo in Nemčijo ni mogoča zveza v druge namene, nego za ohranjenje miru. Propad mej Rusijo in Nemčijo skopal je knez Bismarck, ki sedaj morda v Friedrichsruhe premišlja, kake nevarnosti je nakopal domovini. Znano je, da se je duhoviti nemški državnik mnogo krat motil. Bodoči zgodovinar bode našel, da se je njegovo vladanje zadnjih dvajset let odlikovalo s celo vrsto zmot. Omenimo kulturne borbe, ki je dvajset let prouzročevala neplodovitost parlamenta in napačno mnenje njegovo o socijalistih. Zanj so bili le ljudje, dobri za to, da ž njimi razprši naprednjake, katerih se bode pa ob ugodnem času znebil. Za to bodo skrbeli že uradniki à la Krüger, za to so „agents provocateurs“, „mouchards“. Tako je sodil veliki mož o največjem gibanju sedanjega časa.

Še bolj napačno sodil je mogočni kancelar o Rusiji, o ruski diplomaciji in o ruskem narodu. Zanj je bila Rusija slabi Aleksander Mihajlovič Gorčakov, v katerega je blagi vladar Aleksander II. do 1871. leta imel slepo zaupanje. Popolnoma je preziral veliki nemški državnik, da avtokratizem v Rusiji nema več tako otrple oblike, nego jo je imel za Nikolaja I., temveč da se je po krinski vojni jelo v Rusiji vzbujati narodno čuvstvo, katerega ni nikomur dovoljeno brez kazni žaliti. Ko je knez Bismarck mislil na Berolinskem kongresu zadeti svojega osebnega nasprotnika kneza Gorčakova, zadel je ruski patrijotizem. Da pokažemo, kako se je Bismarck motil celo ondu, kjer je mislil, da je doma, v vnanji politiki, omenimo naj, da je govoril o „previsokem ruskem prijateljstvu“, ko je to v istini za Nemčijo že bilo izgubljeno. Isto tako se sedaj moti Bismarck, misleč, da bode s svojimi

laskavimi besedami pridobil Rusijo. Če je on v dvajsetih letih, ko je bil vsemogočen v Nemčiji, stvari tako daleč pritiral, da je car moral raztrgati zgodovinsko vez mej Rusijo in Nemčijo, so pač le iluzije, če se nadeja, da bede sedaj ruski narod pripravil na drugo pot, ko moralno njegov upliv vedno bolj propada.

Za nemški narod bi prijateljstvo rusko bilo seveda velike vrednosti, to radi verjamemo Rusiji; toda niti njegovemu nasledniku se ne more posrečiti, da bi dosegel tako prijateljstvo mej Rusijo in Nemčijo, kakeršno je bilo poprej, kajti knez Bismarck jo je tako daleč zavozil s svojo bistroumnostjo, da se stvari ne dadó popraviti.

Mladi cesar bode v Rusiji gotovo prijazno vsprejet: ruski narod ga bode počastil, kakor se spodobi velikemu vladarju nemškega naroda, in se bode oduševljal za nekatere vzvišene lastnosti njegove, ruskonemški odnosi se pa zaradi tega ne bodo spremenili.

Kdo bode morda vprašal: kako je to, da Bismarcka tako sovražijo v Rusiji, ko vender sam zatrjuje, da je na Berolinskem kongresu več storil za Rusijo, nego Rusi sami. Bismarck pravi, da je bil do Berolinskega kongresa preverjen, da ima zveza mej Nemčijo in Rusijo prihodnost. Rusiji je on pridobil Batum, da, bil je skoro tajnik Petra Šuvalova. Če je ruska vlada manj zahtevala, nego bi bila zahtevati morala, to pač ni njegova krivda. Po kongresu je pa nakrat Rusija jela sovražiti Nemčijo.

Zakaj? Jeli morda ruski narod tako zaslepljen, da ne pozna pravih prijateljev? Bismarck je na Berolinskem kongresu podpiral Rusijo, pa se je vender ves oficijozni svet odvrnil od nje. Rusija se je osamila, da se car niti ne pomišlja, pridružiti se največjemu sovražniku Nemčije. Kako je pač to mogoče raztolmačiti? (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. avgusta.

Deželnozborske volitve.

Predvčeraj vršile so se deželnozborske volitve v gorenje-avstrijskih kmetiskih občinah in koroških

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Elementarne sile; strela in vihar; birma v Škofji Loki; Šmarije; Vilharjeva slavnost; Celjski Sokol; bratje od Adrije; kolesar modrijan; kolesarji na vseh voglih; tro-pična vročina; Sokolski dom; parne kopele za narod.)

Elementarne sile spravile so se nad Ljubljano, tako da človek ni več varen življenja svojega, če mirno koraka pod košatimi kostanji naših javnih drevoredov. V sredi Zvezde, ali bolje rečeno v nje začetku udarja strela v kostanje in stavlja v smrtno nevarnost pod njimi stoječe, pretekli ponedeljek pa je bil pravi čudež, da se ni dogodilo več nezgod, ko je grozni vihar lomil mogočne kostanje Lattermanovega drevoreda, kakor da so užigalne šibice. Na stotine roma občinstvo po opustošenem drevoredu, sem ter tja vidijo se partije, prav kakor v kakem ameriskem pragozdu, tako vise polomljene močne veje preko naših glav. Pot po gozdu na spodnji Rožnik pa je bila včeraj skoraj nemogoča. Kdor ni dober telovadec, težko se je preril in pre-

korakal čez mogočne smereke, ki leže preko pota kakor barikade. Tužen pogled!

Zato hitro kaj bolj veselega. Preteklo nedeljo bilo je kaj veselo na vse strani. Posebno na gorenjsko stran bile so kar nakopičene narodne veselice in zabave. Da ne bom govoril in popisaval kako so v Šiški „komarja drli“, v Medvodah „koncertirali“ in v Kranji se prav izvrstno zabavali pri dijaški Besedi, naj povem, da je posebno „lušno“ moralo biti v Loki, kajti tam je bila „birma“. Navadni kristijani so zadovoljni, če so bili jedenkrat pri birmi, tako je navada v nas Slovencih in menda tudi drugod. Je pa neka svojat iz „Karfiolije“ ki se ne zadovoljuje z jedenkratno birmo, nego poskuša večkrat dati si aplicirati najpoglaviteji karakteristikum birme in to v pomnoženem in jako potencioniranem načinu. Tako se je prigodilo preteklo nedeljo necemu mladeniču iz „Karfiolije“, da je bil birman v Škofji Loki, a to brez škofa. Ker se mu je nekaj jednacega prigodilo že tudi lansko leto, se bode menda zdaj vender zadovoljil in mestu na birmo raje mislil na pokoro, ker tako pogosto hoditi k birmi menda celo v „Karfioliji“ ni običajno. Jaz pa sem jo potegnil proti jugu v prijazne

Šmarije pod Ljubljano, kjer sem se prav dobro zabaval in moram izreči priznanje svoje bralemu društvu za lepo veselico, katero je priredilo. V gospodični Pavlini Suwa ima to društvo vrlo dobro izurjeno pevsko moč, katera bi čast delala marsikateremu večemu odru, zatorej jej kličem prsčen: Živela! Žal mi je bilo, da se je Vilharjeva slavnost zopet izjalovila, ter da se je Beseda zopet preložila. Ubogi Miroslav! Tega res nesi zaslužil, a kaj hočemo, kader je stvar jedenkrat iz početka zavožena, težko jo je zopet spraviti v pravi tir. Zdi se mi, de z novo odložitvijo se ni pridobilo ničesar, nasprotno rekel bi, stvar je prišla z dežja pod kap in cela stvar bode postala prav čisto lokalna. Dan 7. sptb. ne zdi se mi baš srečno izbran, že za Tržič čul se je glas, da bi se slavnost preložila, kar pa se menda ni moglo več zgoditi, kar obžalujem. Jaz in še marsikdo z manoj bi bil z veseljem poletel gori v Tržič, a kakor sem že rekel, vleče me bolj v Savinjsko dolino, v Celje.

Slavnost Celjskega Sokola obeta postati velikansko lepa. Povedal bi rad marsikaj, kar mi je na srci, a nečem se izpostaviti očitaniu, da prili-vam — kdor me razume, že ve kaj. Tega niti

mestih. Na Gorenjem Avstrijskem voljeni so sami konservativci. Na Koroškem so pa v mestih voljeni seveda sami Nemci. Dosedaj so v tej skupini zmagali vselej nemški liberalci, letos sta pa voljena tudi dva nemška nacionalca. Voljen je tudi znani državnozbornski poslanec dr. Steinwender, ki bode gotovo tudi v deželnem zboru vedno proti Slovincem in proti vladi zabavljali.

Dunajski Čehi so sklenili, da letos postavijo ob deželnozbornskih volitvah dva svoja kandidata. Upanja seveda ni, da bi dosegli kak uspeh, toda pokazati hočejo, da Dunaj ni povsem nemšk. Protisemitov Čehi ne mislijo več pri volitvah podpirati, ker v mestnem zboru najhuje zabavljajo proti Čehom in ker so najbolj ugovarjali, da bi se češki ljudski šoli na Dunaji dovolila kaka podpora.

Vnanje države.

Rusija in Bolgarija.

Povedali smo že svojim čitateljem, da ruski bivši diplomat Tatiščev priporoča, da se Rusija spravi s sedanjo bolgarsko vlado. Danes imamo še dodati, da je Tatiščev bil nedavno v Sofiji. Razgovarjal se je z ministrskim predsednikom, učnim ministrom in predsednikom zbornice in se prepričal, da ima jedini Stambulov kaj upliva v Bolgariji. Cankovci tako malo veljajo, da jih vlada niti ne preganja več. Stambulov sam mu je izrekel, da ni nasprotnik sporazumljenju z Rusijo. Tatiščev zatore misli, da je uzrok nasprotstvu največ to, ker je bila Rusija o Bolgariji napačno poučena in se je opirala na ljudi, ki so se le bahali, narod pa zanje nič ne mara.

Bolgarske volitve.

Bolgarski ministri potovali so sedaj po deželi. Namen temu potovanju je bil, agitovati za bodoče volitve. V Plovdivu se je Stambulovu posrečilo, da je spravil frakciji, ki sta si nasprotovali. Pa tudi v drugih mestih se je ministrom posrečilo, mnogo pristašev zmerne opozicije pridobiti na svojo stran. Vlada se zatorej nadeja, da bode v novem sebranju imela močnejšo večino, nego jo je imela v sedanjem.

Grško ministerstvo

se je popolnilo in prenovilo. Vojnim ministrom je imenovan ženijski podpolkovnik Zamados, dosedaj je začasnou vodil vojno ministerstvo ministerski predsednik sam. Theotokis je imenovan ministrom notranjih zadev, Kanakaris pa učnim ministrom. Novi ministri so nekda jako sposobne in delavne moči, ter je zatorej upanje, da se nova vlada dolgo obdrži.

Mejnaročni katoliški shod

snide se dne 7. septembra v Bruslji. Udeležé se ga tudi mnogi škofje in odlični vodje katoliških strank. Kongres se bode največ bavil s socialnim vprašanjem. Odkar se je papež sam jel zanimati za socialne zadeve, se tudi drugi cerkveni dostojanstveniki bolj brigajo za stanje delavcev. Lani je v Angliji kardinal Manning kaj uspešno posredoval mej delavci in delodajatelji.

Vojno ministerstvo francosko

je bilo odredilo poskuse, kako hitro bi se dal po vsej Franciji razširiti ukaz za mobilizacijo vojske. Pokazalo se je, da more brzojav v treh urah po vsej Franciji razširiti tako povelje. Seveda treba vedeti, da se je poskus vršil v popolnoma normalnem času in so vsi uradniki že bili pripravljeni. Ko bi se pa izdal nenadoma ukaz, bi pa morda že nekaj ur dalje trajalo. Vsekako je pa gotovo, da je z nenavadno hitrostjo mogoče razširiti tak ukaz, kar je v vojnem oziru gotovo velike važnosti.

Emin paša.

Nekateri nemški listi vedó povedati, da hoče Emin paša osnovati svojo državo v srednji Afriki. Vladni listi zagotavljajo, da Emin paša postopa svojevolično, če res kaj tacega namerava. Vlada mu ni dala tacega ukaza in to tudi ni v nemškem in-

teresu, ker se je Nemčija sporazumela z Anglijo. Nekateri oficijozni listi celo zatrjujejo, da bode nemška vlada sama preprečila Eminu paše namere, kajti zaradi njega se ne mara spreti z Anglijo.

Dopisi.

Iz Zagorja o b S a v i 27. avgusta. [Izv. dop.] Lepo se razvija naš „Zagorski Sokol“. Navzlic prerokovanju nekaterih nasprotnikov, da bode le malo časa „životaril“, kaže ob vsaki priliki, da hoče, da more obstati in delovati v dosego svojega vzvišenega namena. Tudi povodom slavnosti 60. rojstvenega dne našega presvetlega cesarja ni spal. Oskrbel je pri slavnostni maši v nedeljo streljanje s topi in se v društveni opravi podal v cerkev. Popoldne pa je bil na vspeh izlet v prijazni Št. Jur, kjer so se nam pridružili tudi Št. Lamberški udje našega društva. Zabava bila je prav živa. V prvi vrsti gre zahvala za njo vrlim pevcem, kateri so se v kratkem času nepričakovano dobro izurili. Proti mraku napotili smo se v Zagorje. Mirno dospeli smo uže do srede vasi in se že veselili srečno dovršenega izleta. A človek obrača, Bog obrne. Najedenkrat pridrvi iz neke gostilnice četvorica Trboveljskih premogokopov in plane nad mirno korakajoče Sokole. Napad se je ponesrečil — le trobentaču so rog pokvarili, — in mi šli smo v gostilno staroste gosp. Medveda. Tu se je še nadaljevala zabava pozno v noč. V veselem spominu ostal bo vsem udeležencem izvestno ta dan.

Kar se napada tiče, iskati mu moramo uzroka le v nasprotovanju nekaterih gospodov, naj že nasprotujejo javno ali tajno. Neolikanec misli si, če taki nasprotujejo, zakaj bi pa jaz ne? Seveda on drugače, s surovo silo. Prvič končalo se je brez nesreče, v drugič bi se mogoče ne. Pa upajmo, da se ne pripeti noben tak slučaj več. Torej pozor!

Od veselice moram preiti na smrt. Šel je namreč od nas kot žrtva smrti absolviran sedmošolec novomeške gimnazije Viktor Weinberger (brat podstaroste.) Prišedšega na počitnice priklenila je kmalu huda bolezen na postelj, katere živni več zapustil. V ponedeljek pretrgala je smrt nit življenja devetnajstletnemu mladeniču. Bil je prav marljiv dijak. Na grob položil mu je venec s trobojnimi trakovi „Zagorski Sokol“. Predno so „Sokoli“ dvignili krsto na rame zapeli so mu pevci „Na grobu“. Dolga vrsta ljudij pomikala se je za krsto na pokopališče, kjer so pevci umrlega zadnjič pozdravili s pesmijo „Nad zvezdami“. Blag bodi spomin umrlemu!

Iz Novega mesta 25. avgusta. [Izv. dop.] Vsak dan je ob sedmi uri zvečer okoli našega mesta velika kanonada. Ob tem času spuščajo namreč mine, zavrtane čez dan na kapitelskem hribu, v Žabjivasi in Cikavi, kjer cesto prekladajo. (Tu in tam bode nova cesta res krasno izpeljana. V mesto prišlo se bode iz Bršlina čisto po ravnem, iz Kandije v gorenje Cikave pa ne bode niti najmanjšega holmea. Ko bode tudi cesta iz Cikave do Sečkota v Rateži gotova (v Rateži se tudi že dela) prišlo se bode lahko v dir iz Kandije do Krškega. Slava in čast možu, kateri nam je do tega pripomogel, slava in čast našemu deželnemu in državnemu poslanecu gospodu profesorju F. Šukljeju.

Pri letošnjem cestnem delu, zapaziti je pa tudi nekaj fenomenalnega. Udeležujejo se ga tudi — cigani naši Brajdiči. Po hosti tikoma nove ceste imajo svoje šotore, okoli katerih razcapanih bab in otrok kar mrgoli. Na novi cesti delajo pa možje in odrasčeni fantje, in sicer tako pridno, da jih sleherni opazovatelj občuduje. Kar nič ne zaostajajo za drugimi sodelavci. S pravim postopanjem, pravo postavno določbo bi se dalo pač doseči, da bi se cigani sploh lotili dela, tudi kmetijskega. S tem bi bilo kmetovalcem jako pomagano. V prvo rešeni bi bili patentiranih tatov osobito poljskih, v drugo pridobili bi nekoliko delavcev, katerih kaj občutno pomankuje. Pa kaj bi jih ne, vsaj gre vse kar je količjak delavca, s trebuhom za kruhom v Ameriko.

Pa vrnimo se k cesti nazaj. Še nekaj nam je pri srci. Prekladanje in reguliranje ceste izročeno je g. Lončariču iz hrvatskega Primorja. Temu možu izročena so bila tudi vsa cestna dela na Gorjancu in v Žerovinu. Sploh izročča, kakor se sliši, erar vsa cestna dela temu možu, kateri je istinito pravi strokovnjak v njih. Kar on izvrši, izvršeno je pošteno. Vender nastane uprašanje: ali bi pa ne smeli tudi domači podjetniki kaj zaslužiti? Ali mora ves dobiček, kar ga prihaja iz eraričnih cestnih del, v Primorje? Ali bi ne smel ostati doma na avstrijskih tleh, osobito na Dolenjskem, kjer je vender taka bēda? Letos podali so se nekateri možje z Dolenjskega, k razpisani dražbi tukajšnjih cestnih del v Ljubljano. G. Lončarič sam vodil jih je pri tej priliki od Poncija do Pilata, to je od c. kr. stavbinskega urada do c. kr. deželne vlade, od te k deželnemu odboru, od tam zopet k c. kr. stavbinskemu uradu, iskaje dražbe. No, ko so možje v drugič prišli k stavbinskemu uradu, reklo se jim je: zdaj je pa že 11. ura preč, ne bode več dražbe, in odšli so možje zopet na Dolenjsko. Pozneje ni bilo nikake dražbe več — Lončarič pa veder cesto preklada. Kaj je to? Je-li to pravo postopanje? Nekoliko pojasnila v tej zadevi bi ne š odovalo.

Iz Selca na Gorenjskem 26. avgusta. [Izv. dop.] Strahovit vihar (vrtinec) razsajal je včeraj zvečer okoli 7. do pol osme ure v Selcah in bližnji okolici. Nastal je nenadoma ter trajal samo kakih 5 minut. Vender v tem kratkem času pouzročil je neizmerno škodo. Mnogo kozolcev je popolnoma razdril in uničil — drugim strehe zelo poškodoval. Posebno veliko škodo je napravil po sadnih vrtovih. Vihar je izruval in pokončal drevesa po 15 palcev in več debela. Jednemu samemu posestniku je izruval in uničil kakih 25 zdravih in debelih sadnih dreves. Veliko škodo je napravil vihar tudi na polji. Turšica, ajda in drugi pridelki so večinoma uničeni. Kolikor je dosedaj znano, je tudi jeden človek življenje izgubil. 17letnega fanta je streha podirajočega se kozolca ubila, drugega pa težko poškodovala. Koliko se je drugih nesreč pripetilo vsled tega viharja, se sedaj še ne mere poročati ali toliko se sme trditi, da je pouzročil na tisoče in tisoče škode. Jdnakega viharja se ne spominjajo najstarejši ljudje. V neki kozolec udarila je strela ter poškodovala tu jednega delavca. Vihar prišel je od vzhodne strani. S planinskih krajev se je slišalo, da je tam vihar poškodoval mnogo

treba ni, saj bomo še o tej zadevi govorili. Nadejam se, da se bode v Celji pokazala „stara garda“, da se bomo združili tamo v bratski slogi Sokoli slovenski, da bomo krepko v desnico segli bratom hrvatskim in češkim. Mi Slovenci smo ponižai, zadovoljimo se z malim, ne bomo segali preko naših avstrijskih mej, tega nam pa za Boga vender ne bode nihče štel v greh, ali celo videl kako panslavistično agitacijo, če se na slovenskih tleh združimo, da pozdravimo najmlajega brata Sokolskega, pri katerega krstu se hote udeležiti tudi avstrijski naši slovanski bratje. Ne mankala bi nam res drugega, nego da se nas ovira celo v tako nedolžnem veselju! Na kaj jednacega niti ne mislim in si že pripravljam rudečo srajco in Sokolovo pero, da kot član stare garde pozdravim mladega Sokola Celjskega in se udeležim slovesnega njegovega prvega vzleta. Veselilo me bode posebno, videti v zelenej Štajerski brate od sinje Adrije, katerih pride večje število, da pokažejo bratom štajerskim, da nas veže jedna misel, da smo bratje vsi Slovenci od zelene Mure pa do sinje Adrije. Pokazati hočemo, da „malo nas je, a smo ljudi.“

Upam da ohranim vsaj do takrat še zdrave svoje ude, ako me ne povozi kak kolesar modri-

jan, kakor bi se mi bilo skoraj zgodilo pred kratkim. Bilo je ravno po končanej godbi v Zvezdi, ko je krenem mimo čitalnice in so bile v veliki nevarnosti mojega rojstva kosti, da ne pridejo pod tiho in naglo drdajoče kolo necega kolesarja, ki je privihral od nunske cerkve proti kazini. Vozil je z nenavadno privlačno silo, bolj ko se je bližal kazini, kajti bil je „teh modrih“ jeden. Zdaj pa smo dobili še velik prirastek v vojaških kolesarjih, katerih je vse polno videti po ulicah. Pa naj mi reče kdo, da pri nas ne vlada velika svoboda! Živel sem v deželah, kjer je osebná svoboda jako velika, a tako na prosto okoli kolesariti po mestnih ulicah nesem videl, nego se to godi v nas. Da, celo brez svetilnice mi je prifrčal včeraj zvečer nasproti nek tak vojaški kolesar ravno na voglu pred Slonovo kavarno v večernem mraku. Pazil bodem, kar bo mogoče, da zdrave ohranim svoje ude in če me ne poveljo do takrat, upam, da se veselo vidimo v Celji.

Prestati si nadejam še marsikaj, ko vidim da me ni končala tropična vročina, v kateri smo se pražili v ponedeljek večer v dvorani čitalnični, ko smo praznovali osemdesetletnico našega narodnega Nestorja in se prav pošteno potili za narod. Videl

sem jih mnogo, ki jih ni bilo, da rabim stari že malo obledeli dovtip, a da so došli tudi oni, poskočila bi bila temperatura še za par stopinj. Živo mi je stopila pred oči bodoča Sokolskega doma dvorana in hladila me je misel nanjo. Videl sem se v duhu v lepi obširni in zračni dvorani, in v tej sladki nadi potil sem se potrpežljivo naprej ter si krepčal z izvrstno šampanjsko kapljico znojno dušo. Saj je tudi to zasluga, če se človek pošteno prepoti za narod, kakor smo to neustrašeno storili, kar nas je bilo navzočnih. Parne kopeli pri Slonu izgubile so baš toliko obiskovalcev, kolikor nas je bilo. A ni nas strašila ta nekako kolonijalna temperatura, saj smo to storili možu na ljubo in na čast, ki nam ga Bog ohrani še mnoga leta! makar da bi se še mnogokrat zopet mogli tako skupaj potiti, kakor pretekli ponedeljek.

Da smo se sešli včeraj, zapeli bi bili vselega grla: vsa vročina je zdaj proč, Bog nam daj svojo pomoč! V ponedeljek pa smo si domišljali, da se ziblremo tam nekje na črnem kontinentu v obližji ravnika, a lepo je bilo vse jedno in žal je lahko vsacemu, kdor se ni potil z nami, to vam vsem nenavzočnim svobodno kaže

Ahasver II.

živine. Ratikovec ima danes belo kapo ker zapadel je sneg precej globoko. Š.

Iz Sele 26. avgusta. [Izv. dop.] Žalostno je hoditi danes po Selškem polji, še žalostneje pa po vrtilih, kajti vihar, kateri je včeraj zvečer po 7. uri pri nas razsajal, napravil je premnogo škode. Vihar je pritulil od jugovzhoda spremljevan z dežjem in gromom. Najhujši vrtinec trajal je le kacic 5 minut. No to je še sreča, ker če bi bilo to trajalo le pol ure, ne bila bi take vihere prestala nobena hiša v celej vasi. Najhujše je trpelo sadno drevje posebno na mestih, vrtincu bolj razpostavljenih. Tu je ali s korenino izruvano ali pa prelomljeno, tako da ima samo jeden gospodar nad 1000 gld. le pri sadnem drevju škode. Sploh se sme računati, da je v celi občini nad 15.000 gld. škode. Polje je popolnoma uničeno zlasti turšica in proso. Ajda je sicer vsa k tlom pritisnjena, vendar je upanje, da ustane. Kozolcev je samo v naši vasi 13 podrlo. Neko jagnjed, ki je stala pod cerkvenimi stopnicami, prevrglo je na šolo s tako silo, da so se vsa okna in vrata hkratu odprla. Šola je pa vendar razven nekaj malega pri strehi nepoškodovana. Kako moč je moral vihar imeti, spozna se najbolj iz tega, ker je drog na katerem je stal križ vrh zvonika, prelomilo tik nad jabolkom, dasi je drog železen in debel v premeru 5 cm. Zvezdo je neslo kacic 30 m. daleč v hrib. Droga sam pa se je v zvonikovo streho prav navpično zaril, dasi je streha zelo poševna, vendar drog stoji prav zvoniku vspeoredno na kvišku. Žal da je vihar zahteval človeških žrtev. V bližnji vasi Kališe sta dva brata žito iz kozolca jemala. Ko vihar prituli, se napotita domov. Komaj pa sta kacic 20—30 stopinj od kozolca, utrga vihar streho raz kozolec ter jo tako nesrečno na nja vrže, da se jeden takoj mrtev zgrudi, kajti precej velika luknja se mu v čelu pozna in lobanjo ima menda na več krajih počeno. Drugi se pa tudi ni celo noč zavedel, ter je zelo poškodovan, vendar je upanje, da okreva. Še hujše pa je vihar razsajal v vasi Studeno. Tam menda ni drevesa, da bi bilo nopoškodovano ostalo. Kako je po hribih še nimam zanesljivih poročil. Najbrže je moralo biti še hujše, ker ima tam veter prosto moč. Tako lepo je polje kazalo, tako tudi sadje. Marsikateri gospodar je upal za sadje skupiti kakošen krajcar. In zdaj? — vse upanje je uničeno. M. B.

Domače stvari.

— (Kačičeva slavnost v Makarski.) Razni hrvatski listi izšli so v praznični obliki in so polni poezij in člankov, bavečih se s pesnikom, čegar slavnost se praznuje te dni. Zagrebški „Vienac“ izdal je slavnostno številko, posvečeno izključno Kačiču in njega proslavljenju. V Zadru in v Spletu bili so izletniki k slavnosti navdušeno pozdravljani.

— (Premeščeni) je c. kr. notar Niko Lenček iz Velikih Lašč v Škofjoloko.

— (Tivolski gozd,) ki še ni prebolel škod, ki sta mu jih prizadela lubadar in pred par leti silni sneg, bil je po predvčerajšnjem viharju zopet silno poškodovan. Viharja sila izruvala in polomila je ob potu od Tivolskega grada proti Rožniku najlepše smereke in je nametala na pot, da je prehod po potu skozi gozd nemogoč in bode še par dni zaprt. Jako debele smereke je ali v sredi debela prelomilo, ali pa s koreninami izruvalo, na jednom samem mestu leži štirinajst debelih smerek tako tesno druga pri drugi, da bi se skoro kakor po mostnicah lahko peljalo preko njih. Ob potu na Rožnik je polomljenih in izruvanih gotovo nad 70 najlepših smerek, v vsem gozdu pa par sto smerek, borovcev in družega drevja. Na vseh straneh so delali včeraj delavci, a delo se niti poznalo ni. Do razpotja nad Lasnikom je bilo še mogoče preplaziti se, naprej pa ne. Razven delavcev bilo je vse polno mestnega prebivalstva, katero je prišlo gledat nezgodo, ki je tako nemilo zadela lepi Tivolski gozd. V gozdu bilo je pa vse polno še tretje vrste ljudi in to so bili siromaki, ki se hočejo pri tej priliki okoristiti. Kar tolpoma nosili so debele butare vejevja domov, da jim bode po zimski kurivo. No, letos bodo se lahko dobro preskrbeli.

— (Vojaštvo Ljubljansko) odšlo jo danes zjutraj po 6. uri proti Vrhniki in na druge kraje. Na Vrhniki bodo danes zvečer prenočevali v šotorišči. Jutri pridejo iz Postojine, kjer so bili pri vajah zbrani, 87. pešpolk z godbo in 97. peš-

polk z godbo, dragonci in topničarstvo in bode potem velik manever vsega vojaštva blizu Ljubljane. Po manevru došlo bode vse vojaštvo v Ljubljano. V soboto prično veliki divizijski manevri. Do 28. avgusta, ko dojdejo še rezervisti domačega pešpolka in kranjskega brambovskega polka, bode v Ljubljani in okolici do 12.000 vojakov.

— (Počasi vozite!) Tako je z debelimi črkami na več krajih v mestu zapisano. Če se kakšen kmet, ali sploh človek, ki brati in pisati ne zna, zagreši proti temu svarilu, mu ni toliko zameriti, kakor omikancu, ki je branju in čitanju vešč, in bi sploh moral bolje znati, kako se je v javnosti obnašati. Da se je gospodična Schantelnova ravnala po omenjenem svarilu, ne bilo bi nezgode, ki se je pripetila preteklo nedeljo. Rečena gospodična vozila je po Fran Josipovi cesti tako hitro, da se jej na Mayerjeve hiše voglu vsi ljudje niti izogniti neso mogli in je neka ženska prišla pod voz in bila težko poškodovana. Prehitra vožnja po mestu je sploh brezozirnost proti občinstvu, in taka brezozirnost je javne graje vredna. Uprav pomilovati pa je, ako je res, kakor se govori, da se je težko poškodovani ženski v skrajni veledušnosti ponujala odškodnina v znesku — petih goldinarjev!!

— (Glas iz mej občinstva.) Piše nam prijatelj našega lista: Mestni magistrat je že ponavlja razglasil, da je strogo prepovedano v Ljubljano metati bodi si smeti, črepinje, ali kar si bodi. Zadnji ponedeljek pa sem opazoval, ko so g. Fischerja hlapci ob 6. uri zvečer kar cele kadi apnenih ostankov na dvornem nasipu za Bilinovo hišo praznili v Ljubljano. Onesnažili so pri tem ves nasip in Ljubljano, ki je sedaj itak plitva, prav na široko. Ali velja za g. Fischerja drug zakon, nego za ostale meščane? Tu bi pač nekoliko strogosti ne škodovalo. Naj g. Fischer apnene ostanke vozi na polje, ali kam drugam, ne pa v Ljubljano. ki je itak že dovolj onesnažena.

— (Novi tarif na južni železnici.) Od 1. septembra t. l. bode vožnja na progah južne železnice v toliko ceneje, kolikor iznaša 15% ažijo pri osebnem prometu, in pri prevažanju blaga. Ta doklada odpade popolnoma pri osebnem prometu, pri prevažanju blaga pa se zniža na 10%. Razloček mej starimi in novimi cenami ne bode torej posebno velik in nikakor ne tako znaten, kakor pri državnih železnicah.

— (Davek na samce.) V volilnih krogih Dunajskih se je začelo zopet pretresati uprašanje ob obdačeni samcev ter se je izdelala peticija na državni zbor in na vlado o tej zadevi. Utemeljuje se z raznimi razlogi, kako obteženi so n. pr. družinski očetje s stroški za odgojo otrok, koliko skrbi jim prizadeva, in kako si morajo odreči marsikatero stvar. Ker se večina mladenčev le iz egoizma ne ženi, je popolnoma opravičeno, da se jih obdači na korist splošnemu blagostanju. Kot najmanjši dohodek računalo bi se 1500 gld. Dohodki tega progresivnega davka porabljali bi se za dobrodelne naprave.

— („Popotnik.“) Časopis za učitelje in prijatelje šole. Glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev v Ljubljani“ ima v 16. številki nastopno vsebino: Petje. — Učitelj pospešitelj kmetijskega pouka v šoli in izven šole. — Slovniška obravnava berilne vaje „12. Varičnost“. — Pisma iz Sibirije. — Dopisi in druge vesti. — Raznoternosti.

— (Iz Postojine) 26. avgusta: Včeraj zvečer ob 6. uri 20 minut nastal je strahovit vihar, kateri je ravno čez Postojino silovito divjal. Škode je prouzročil zelo veliko na drevju, tako sem danes naštel na jednom samem travniku, v daljavi kacic 50 metrov, 21 s korenino izruvanih dreves. Tudi na hišah je veliko škode, zlasti Proglerjev hotel je hudo zadelo, ker stoji bolj osamljen. Trajal je ta vihar le kake 2 ali 3 minute in vendar je tak strašni sled za seboj pustil.

— (S Krškega) se nam piše: Sinoči ponoči (25. t. m.) smo imeli v okolici velik vihar — posebno pa na Bučki in v obliži, kjer je v vasi Zaborštom treščilo v poslopje posestnika Indiharja. Jeli škoda velika, nam še ni znano. Bil je zavarovan. Za Marofom nad Krškim zgorela je zidnica g. usnarja Vaniča. Bil je tudi zavarovan. Škode baje ni velike. V Drenovcih v raški župniji sta dva človeka požgala neko stanje (menda svoje?) Dozdevna zlodejca je danes žandarmerija pripeljala h Krški sodniji. — Vinska letina kaže slabo. Povsodi malo grozdja. Kjer so škropili z vitrijolom, je malo boljše.

V par letih je Dolenjska po vinorodnih krajih popolnoma uničena. Kaj bode počel ubogi kmet? Povsod revščina in nazadnje preti še lakota. — Na cesarjev rojstveni dan nismo imeli nobene posebne slavnosti — razven slovesne maše v tesni sv. Duški cerkvi. Druga leta je garda preskrbela na ta dan — godbo — a letos ob 60letnem rojstvenem dnevu — je — ne vemo iz katerih vzrokov, izostala.

— (V Kranji) ustrelil se je včeraj dopoldne žandarmerijski stražmešter Schaffer. Nagib samomoru bila je nekda — ženska.

— (Shod gozdarjev v Trstu.) Avstrijsko državno gozdarsko društvo na Dunaji in kranjsko-primorsko gozdarsko društvo bodeta imela skupni shod dne 9. in 10. septembra v Tržaški okolici. Tega shoda se bodo udeležili tudi vnanji člani mejnarodnega gozdarskega in gozdarskega shoda, ki bode na Dunaji. Predsedništvo komisije za pogozdovanje Krasa v okolici tržaški prevzelo je začasno vodstvo gozdarskega shoda. V programu so tudi razni izleti, v Postojino itd.

— (Iz Serajeva) dobili smo danes poziv na naročbo na nov srbski list, ki bode s 1. dnem septembra ondu začel izhajati po jedenkrat na teden. Ime mu bode „Napredak“, urednik pa Antonije A. Stražič. List bode zastopal srbske interese in prinašal raznih drobnosti iz Bosne in Hercegovine. Cena za vse leto 6 gld., od 1. septembra do konca leta 2 gld.

— (Novo sejmišče v Zagrebu) na tako imenovani Zavrtnici se je odprlo ob priliki letošnjega št. Štefanskega velicega sejma. Ljudstva bilo je na tisoče, računali se, da je bilo nad 10.000 ljudi tam zbranih na dan sv. Štefana. Živine se je prignalo mnogo in tuji kupci segali so posebno po boljšem blagu. Jedna sama Dunajska tvrdka kupila je 250 parov volov. Za obrtniške pridelke pa je bil še navadni prostor za Jelačičev trg, kjer je bilo nakopičeno vsakovratno blago. Posebno zanimiva je bila na sejmišči dolga vrsta čebularskih voz iz Turopolja s slikovitimi narodnimi nošami prodajalk.

— (Uvažanje živine v Italijo) je, kakor razglasa namestništvo v Trstu, po oredbah italijanskega ministerstva notranjih zadev dovoljeno in so prenehale na mejah poslujoče ogledovalne komisije. Uvažanje živine je torej popolnoma prosto, ker ni več kužnih boleznij na avstrijskem Primorju.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 26. avgusta. Cesarica Elizabeta pričakuje za nadaljevanje svojega potovanja boljšega vremena. Avstrijsko veleposlaništvo izvedelo je prihod cesarice v Pariz še le iz časnikov. Vsi na cesarico došli dopisi poslali so se brez izjeme nazaj.

Berolin 26. avgusta. Pri shodu, ki ga je včeraj Bebel sklical, bili so resni izgrede. Od 3. uri popoldne zbirala se je množica k shodu, napovedanemu ob 8. uri zvečer. V dvorani bilo je 4000, na ulici 10.000 oseb. Straže vsprejeli so s kričanjem, potem s kamenji. Straža rabila je orožje. Na obeh straneh ranjenci, katerih število se še ni določilo. Trgovci zaprli so svoje prodajalnice.

Češka Lipa 27. avgusta. Državni poslanec prijor Posselt umrl.

Rim 27. avgusta. Vsled ministerskega dekreta odredila policija že včeraj hišne preiskave in zaključenje mnogih Oberdankovih in Barsantijevih društev v raznih pokrajinah.

Rim 26. avgusta. V Città di Castello (Perugia) razrušil in odnesel je včeraj vihar mnogo streh. Štiri cerkve so se zrušile. V Pistrinu se je hiša podrli. Pet oseb je zasutih pod razvalinami.

Razne vesti.

* (Francoska akademija in nov slovar.) Novega slovarja francoska akademija ne misli več izdati. Člani njeni, ki so imeli oskrbeti novo izdajo, od 1. 1835. do danes še niso prišli preko črke A. Naglost res menda ni baš običajna pri teh gospodih.

* (Tolstega Krajcarskaja sonata.) Sodišče v Novem Yorku ni našlo v Tolstega povesti „Krajcarskaja sonata“ nič kazniviga, in nje prepovedi ni odobrilo.

* (Odlikovana) Flamanska akademija znanostij v Bruselji priznala je petletno državno darilo pesnim Antwerpske dame de Hild.

* (Prve svilenе nogovice) v Evropi imel je Henrik II., kralj francoski na svatbi svoje sestre 1559. leta. Te nogovice bile so vijolčnate barve in so segale do kolen.

* (Hudi viharji) razsajali so pretekli teden tudi v večih krajih na Francoskem in prouzročili veliko škodo. V okolici Nantesa poškodoval je vihar mnogo hiš in izruval močna drevesa. Škoda ceni se nad poldrugi milijon frankov. Ministerstvo odredilo je kot prvo podporo 10.000 frankov.

* (Strela je udarila v železniški vlak) na Fran Josipovi železnici v nedeljo zvečer mej hudim viharjem, ki je vzdignil 20 vagonov s tiru. Raztrgala je strehe z večih vagonov ter letela ob vsem vlaku, preskočivša nekatere, tako da se poznajo poškodovanja na prvih in zadnjih vozeh. Stroj in tender obstala sta v trenutku, ko je tresčilo, dva sprevodnika bila sta omamljena, pa sta se kmalu zopet zavedela.

* (Žandarm — morilec) V Trnovem na Ogorskem so zaprli žandarma Meszacsika, ki je umoril svojo taščo. Zločinec je dejanje že priznal.

* (Uho odrezal.) Županovi dekli v Ringelsdorfu je nekdo po noči dne 21. t. m. odrezal uho. Dekla ni hotela povedati, kdo jo je tako poškodoval, sodi se pa, da je to storil iz osvete njen prejšnji ljubček.

* (Košuta ga je podrla.) Pri poslednjem velikem lovu pri Tečinu, je košuta podrla gonjača, drugega gonjača je pa na obrazu močno ranila. Košuto so lovcu ustrelili. Na tem lovu je bil namestnik Thun z mnogo visoko gospodo.

* (Francoski morilec) Bousquet bil je pred svojo obsodbo brez posebnega nadzorstva z jednim tovarišem v svoji celici. Da bi uganil, kaka bo de usoda, naredil je tri listke z nastopnimi napisi: „Na smrt“, „Na prisilno delo“, „Osvobojen“. Potem je poprosil tovariša, da mu zaveže oči in listke raztrese po sobi. Prvi listek, kateri pobere, odloči usodo njegovo, mislil si je. Bousquet je iskajoč po sobi najprej pobral listek z napisom: „Na smrt“. Ko so ga zvečer res obsodili na smrt, odgovoril je: „Vsaj sem to že jutraj vedel“.

* (Boj v železniškem vagonu.) Grozen prizor vršil se je dne 18. t. m. blizu Cincinattija v severni Ameriki. Nekaj opijanjenih delavcev začelo se je prepirati mej vožnjo v železniškem vagonu. Začeli so streljati z revolverji in čuli so se strelji drug za drugim. Ko se je koudno naredil mir in se je malo razvlekel smodniški dim, pokazal se je grozen nasledek boja. Šest oseb ležalo je mrtvih na tleh, mej njimi dva potovalca, ki se prepira niti udeleževala nista. Jedna teh bila je ženska s prestreljeno glavo, v naročji pa je imela otroka, ki je ostal nepoškodovan.

* (Ako kdo v Kanadi poljubi.) V Mont-realu v Kanadi zaročil se je mlad Anglež s hčerjo iz znane tamošnje obitelji. Zenin in nevesta sta odšla sprehajati se po mestnem parku. V parku usela sta se na klop, in jela se poljubljati. Kmalu je pa pristopil policist in ja prijel zaradi nespodobnega vedenja. Pozneje sta se morala zagovarjati pred sodcem, ki je obsodil ženina, da plača 15, nevesto pa, da plača 10 dolarjev globe. To je pač neprijetno, a tako hudo pa vender še ni, kakor bi bilo v Ameriki pred 200 leti. Tedaj so v državi Massachusetts obesili kapitana, ker je vrnivši se z dolgega potovanja poljubil svojo ženo v nedeljo.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:
26. avgusta.
Pri **Slonu:** Bessnik, Mallinek, Gruber z Dunaja. — Slanc z rodbino iz Novegama. — Karlin, Theil iz Prage. — Pl. Slochta s soprogo iz Požuna. — Pino s soprogo iz Zadra. — Birman iz Kočevja. — Treven z rodbino iz Idrije. — Faber iz Inomosta. — Veršič iz Sevnice.
Pri **Malič:** Löschnig, Nebes, Strauss, Fürst z Dunaja. — Kalan iz Kočevja.

Pri **avstrijskem cesarji:** Pl. Czirer iz Pulja. — Bahuder, Bolle iz Trsta. — Koch, Ledl iz Celovca. — Dr. Lampe iz Berlina. — Neuman iz Lipsije.
Pri **južnem kolodvoru:** Eisenbüsch z Dunaja. — Haimmayer iz Solnograda. — Cuttini, Sartor iz Italije. — Vittner iz Gorice.

Tržne cene v Ljubljani
dne 27. avgusta t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6 01	Surovo maslo,	— 70
Ječmen,	4 06	Jajce, jedno :	— 82
Oves,	3 58	Mleko, liter :	— 2½
Ajda,	2 60	Goveje meso, kgr.	— 8
Proso,	4 87	Telečje :	— 59
Koruza,	4 55	Svinjsko :	— 60
Krompir,	5 04	Kostrunovo :	— 64
Leča,	2 23	Pišanec :	— 36
Grah,	10 —	Golob :	— 45
Fižol,	11 —	Seno, 100 kilo :	— 16
Maslo,	7 —	Slama,	1 34
Mast,	90 —	Drva trda, 4 metr.	1 45
Špeh frišen	70 —	„ mehka, 4 „	6 40
	60 —		4 40

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. avg.	7. zjutraj	726.2 mm.	11.8° C	m. zah.	obl.	
	2. popol.	730.5 mm.	18.8° C	sl. jz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.2 mm.	14.0° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 14.9°, za 2.9° pod normalom.

Dunajska borza
dné 27. avgusta t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	gld. 87.90	—	gld. 88. —
Srebrna renta	89.30	—	89.55
Zlata renta	106.90	—	106.95
5% marcna renta	101.15	—	101.10
Akcije narodne banke	948. —	—	952. —
Kreditne akcije	307. —	—	308. —
London	112.35	—	112.70
Srebro	—	—	—
Napol.	8.55	—	8.58½
C. kr. cekini	5.35½	—	5.37
Nemške marke	55.02½	—	55.22½
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131	gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177	—
Ogorska zlata renta 4%	100	65	—
Ogorska papirna renta 5%	99	30	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	112	75	—
Kreditne srečke	100 gld.	188	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	165	50
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	219	—

Dijaki
vsprejmejo se pod dobrim gospodinjstvom s hrano ali brez hrane na Poljanski cesti h. št. 31 pri tleh, v Ljubljani. (660—1)

Zagotovljena eksistenca za krojača!
Na prav dobrem kraju za **prodajo** navadnejših izdelanih oblek se takoj odda po ceni (659—1)
Novo opravljena prodajalnica.
Kaj več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Ugodna prilika!
Vse
manufakturno blago
prodam pod tovarniško ceno.
Kdor želi kaj kupiti, posebno pa gospodje trgovci, naj se oglasi pismeno ali ustno pri meni.
Ivan Fatur, Rakek.
(657—1)

Vožni red državne železnice
veljaven od 1. junija 1890.
Ljubljana-Trbiž.
Osobni vlaki.

Postaje	Št. 1718 po noči	Št. 1714 zjutraj	Št. 1716 dopol.	Št. 1712 popol.	Št. 1724 zvečer
Ljubljana, j. ž. odh.	12.05	6.45	11.40	4.25	6.10
Ljubljana, d. ž. „	12.09	6.49	11.45	4.30	6.14
Vižmarje „	12.19	7.00	11.55	4.41	6.24
Medvode „	12.31	7.12	12.07	4.53	6.36
Loka „	12.45	7.26	12.21	5.07	6.49
Kranj „	1.01	7.42	12.38	5.24	7.06
Sv. Jošt (m. p.) „	1.06*	7.47*	12.43*	5.29*	7.11*
Podnart-Kropa „	1.21	8.02	12.58	5.44	7.25
Otoče (m. p.) „	1.26*	8.09	1.04	5.50	7.31
Radovljica (m. p.) „	1.40	8.22	1.18	6.03	7.44
Lesce-Bled „	1.47	8.30	1.28	6.12	7.49
Žerovnica (m. p.) „	1.58	8.41	1.39	6.23	zvečer
Javornik „	2.07	8.50	1.48	6.32	
Jesenice „	2.16	9.00	1.59	6.42	
Dovje „	2.34	9.20	2.18	7.01	
Kranjska Gora „	3.01	9.46	2.45	7.26	
Rateče-Bela Peč „	3.16	10.00	3.00	7.40	
Trbiž „ prih.	3.33	10.16	3.16	7.55	
	zjutraj	dopol.	popol.	zvečer	

Trbiž-Ljubljana.
Osobni vlaki.

Postaje	Št. 1713 zvečer	Št. 1716 popol.	Št. 1721 zjutraj	Št. 1717 zjutraj	Št. 1723 zjutraj
Trbiž „ odh.	6.03	1.15	8.26	2.30	
Rateče-Bela Peč „	6.20	1.33	8.41	2.47	
Kranjska Gora „	6.35	1.47	8.55	3.02	
Dovje „	7.02	2.17	9.21	3.26	
Jesenice „	7.24	2.39	9.40	3.46	
Javornik „	7.31	2.46	9.46	3.52	
Žerovnica (m. p.) „	7.40	2.55	9.55	4.01	
Lesce-Bled „	7.58	3.10	10.06	4.14	8.35
Radovljica (m. p.) „	8.05	3.17	10.12	4.20	8.41
Otoče (m. p.) „	8.18	3.30	10.23*	4.32	8.52
Podnart-Kropa „	8.27	3.39	10.30	4.40	8.59
Sv. Jošt (m. p.) „	8.39*	3.51*	10.41*	4.52*	9.10*
Kranj „	8.47	3.58	10.47	4.59	9.16
Loka „	9.04	4.14	11.02	5.14	9.31
Medvode „	9.18	4.27	11.15	5.27	9.44
Vižmarje „	9.30	4.40	11.27	5.39	9.56
Ljubljana, d. ž. prih.	9.41	4.49	11.36	5.48	10.05
Ljubljana, j. ž. „	9.45	4.52	11.39	5.52	10.08
	zvečer	popol.	dopol.	zjutraj	dopol.

Opazka: Vlaka št. 1724 in št. 1723 vozita le od 15. junija do uštevši 15. septembra. — Vlaka št. 1718 in št. 1721 vozita le od 15. junija do 15. septembra vsako sredo, soboto, nedeljo in praznik.
* Vlak ostane na teh postajah le, ako je potreba.

Proda se takoj
hiša št. 18 v Št. Vidu
nad Ljubljano, stoječa na prav lepem prostoru ob državni cesti, za vsako obrtnijo pripravna, z velikim vrtom in travnikom. K tej hiši spadajo vrhu tega 1 njiva, 2 senožeeti in več gozdnih parcel.
Cena in druge podrobnosti je izvedeti pri lastniku **M. Novak-u v Kamniku.** (652—2)

Kupi se
proti gotovemu plačilu
staro orožje, meče, uradniške meče, kopja, oprave od železa, oklepe, kape.
Ponudbe naj se pošiljajo **JULIJU HERR-MANN-U** v Rimskih toplicah. (655)
JANEZ OGRIS
puškar (341—35)
v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priloga vsakovrstne dobre puške iz svoje delavnice. Ob enem naznanjajo, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popravila po najnižjih cenah.
Cenike s podobami dopošilja brezplačno in franko.

Izvrstno, dobro ohlajeno
Graško marcno pivo
I. Graške delniške pivovarne in Puntigamsko
v steklenicah
s patentiranim zatvorom.
Naroča se pri gospodu **Gruber-ji** v glavni tobačni zalogi v **Ljubljani, Mestni trg št. 18.** (645—4)

L. Luser-jev obliž za turiste.
Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti **kurjim očesom,** žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.
Veliko priznanih pismen je na na ogled v glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna (471) **Meidling-Dunaj.**
Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.
Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v **Rudolfovem** S. pl. Sladovič, F. Haika; v **Kamniku** J. Močnik; v **Celovci** A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v **Brezah** A. Aichinger; v **Trgu** (na Koroškem) C. Menner; v **Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v **Gorici** G. B. Pontoni; v **Wolfsbergu** A. Huth; v **Kranju** K. Savnik; v **Radgoni** C. E. Andrien; v **Idriji** Josip Warto; v **Radovljici** A. Roblek; v **Celji** J. Kupferschmid.